

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Cevdari Vladimir, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

*Boreț Andrei xxxxxx, născut la xxxxx,
domiciliat în xxxxxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 14.06.2017– 22.08.2018;

instanța de apel: 30.10.2018 – 12.12.2018;

instanța de recurs ordinar: 07.11.2019-13.05.2020;

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni din 22 august 2018, *Boreț Andrei*, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal și i-a fost stabilită în baza acestei Legi, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod Penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate cu închisoarea pe un termen de 1 (un) an.

A fost dispusă încasarea din contul lui Boreț Andrei în beneficiul părții vătămate Crețu Eugeniu a sumei de 15 000 (cincisprezece mii) lei, cu titlul de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Boreț Andrei, la data de 07 mai 2017, aproximativ la orele 00:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în centrul satului Grigorievca. raionul Căușeni, în timpul petrecerii sărbătoririi zilei localității, în loc public, a manifestat un comportament inadecvat.

La intervenția polițiștilor, pentru a-i curma acțiunile ilegale ale agresorului, acesta având scopul sistării activității de serviciu a angajaților Inspectoratului de Poliție Căușeni, care se aflau în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu la menținerea ordinii și securității publice, i-a înjurat pe polițiști cu cuvinte necenzurate, după care intenționat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feții Șefului de Post, Ofițer Superior de Sector al Postului de Poliție Grigorievca, maior de poliție Eugeniu Crețu, cauzându-i astfel dureri fizice și vătămări corporale.

Ulterior Boreț Andrei a fost immobilizat de către angajații de poliție și escortat la Inspectoratul de Poliție Căușeni.

3. Sentința Judecătorei Căușeni din 22 august 2018, a fost atacată cu apel de către:

- *procurorul* în Procuratura r-nul. Căușeni, Agapie Lilia prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Boreț Andrei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de doi ani, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis. Acțiunea civilă de admis integral cu încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Crețu Eugeniu a prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei.

- *partea vătămată și civilă* Crețu Eugeniu prin care a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Boreț Andrei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal să-i fie stabilită o pedeapsă privativă de libertate și încasarea de la inculpat a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

- *avocatul Cevdari Vladimir* în interesul inculpatului Boreț Andrei prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Boreț Andrei învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, să fie achitat.

3.1 În motivarea cerințelor procurorul a invocat următoarele aspecte:

- consideră că instanța de judecată corect a încadrat acțiunile lui Boreț Andrei în baza art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, însă a aplicat o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută;

- contrar celor invocate de către instanța de judecată, susține, că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul procesului de judecată inculpatul nu a recunoscut vina, în ședințele de judecată a dat dovadă de lipsă de respect față de instanța de judecată, cât și către participanții la proces;

- consideră că instanța de judecată nu a examinat sub toate aspectele personalitatea inculpatului, ale cărei declarații pe întreg procesul penal au avut un caracter contradictoriu;

- în aceste împrejurări se pune la îndoială veridicitatea declarațiilor inculpatului, cât și persoana acestuia, care dă de bănuț a fi una dubioasă și meschină prin care a creat instanței de judecată o impresie iluzorie despre sine, condiționând neaplicarea pedepsei privative de libertate;

- reieșind din materialele caracterizante și personalitatea acestuia, acuzarea de stat pune la îndoială concluzia instanței de judecată că Boreț Andrei a manifestat critică față de acțiunile sale după comiterea infracțiunii;

- consideră că instanța de judecată eronat a concluzionat faptul că lui Boreț Andrei i s-a îngărdit dreptul de a depune cereri și a formula întrebări expertului la dispunerea efectuării expertizei medico-legale în privința lui Crețu Eugeniu, deoarece pe tot parcursul urmării penale ultimul a beneficiat de serviciile apărătorului, atât garantat de stat cât și de serviciile unui apărător ales. care au făcut cunoștință cu materialele cauzei, având posibilitatea reală de a înainta cereri și demersuri, pe faptul invocat de instanță, ceea ce Boreț Andrei, cât și apărătorii săi. nu au făcut;

- consideră că instanța de judecată, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal, a diminuat scopul, sarcinile și importanța pedepsei penale atât pentru condamnat, cât și pentru societate. Pedepsa aplicată nu și-a atins scopul scontat.

3.2 În motivarea cerințelor parte vătămată și civilă Crețu Eugeniu a invocat următoarele aspecte:

-la pronunțarea sentinței prima instanță n-a ținut cont de faptul că infracțiunea fost comisă în privința unui reprezentant al organului de drept care este chemat să mențină ordinea publică, să apere drepturile și libertățile cetățenilor garantate de Constituția Republicii Moldova;

-la stabilirea prejudiciului moral, prima instanță n-a ținut cont de faptul că infracțiunea este comisă cu aplicarea violenței fizice asupra unei persoane care toată viața și-a consacrat-o organelor de drept stând la straja ocrotirii ordinii publice este garant al asigurării drepturilor și libertăților fundamentale a cetățenilor xxxxx este participant la evenimentele militare din anul 1992 pentru integritatea și suveranitatea Republicii Moldova, are decorații guvernamentale, are un comportament ireproșabil în societate, se bucură de stimă și respect între locuitorii xxxxx este un bun familist, are succese în menținerea ordinii publice xxxxx, a avut de suferit fizic și moral în urma loviturilor provocate de către inculpat.

3.3 În motivarea cerințelor avocatul Cevdari Vladimir în interesul inculpatului Boreț Andrei a invocat următoarele aspecte:

- consideră că, ordonanța de dispunere a efectuării expertizei medico-legale în privința lui Crețu Eugeniu (f.d.17) este nulă, deoarece ea a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 145, 151 Cod de procedură penală;
- contrar prevederilor legale menționate ofițerul de urmărire penală care a emis această ordonanță nu l-a notificat pe Boreț Andrei despre numirea efectuării expertizei, despre obiectul ei și întrebările la care expertul trebuie să dea răspunsuri și nu i-a lămurit dreptul de a face obiecții și cereri, cât și dreptul de a solicita numirea unui expert recomandat;
- contrar art. 151 alin. (5) Cod de procedură penală, inculpatului nu i s-a comunicat imediat, dar nu mai târziu de 3 zile raportul de expertiză cât și dreptul de a da explicații și face obiecții, dreptul de a pune expertului întrebări suplimentare și de a solicita efectuarea expertizei suplimentare sau contraexpertizei;
- argumentele invocate se confirmă prin faptul că în materialele cauzei lipsește notificarea și procesul-verbal ce ar consemna acțiunile respective;
- consideră că, raportul de expertiză judiciară din 15 mai 2017, ce a fost efectuat de către expertul judiciar medico-legal Ciocoi Sergiu este lovit de nulitate absolută, datorită faptului că a fost încălcată ordinea procesuală de dispunere a expertizei judiciare;
- aceste acțiuni care sunt contrare legii procesual-penale enunțate au adus la încălcarea drepturilor lui Boreț Andrei la un proces echitabil, garantat de art. 6 a Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale;
- raportul de expertiză menționat este incomplet și neîntemeiat, concluziile expertului nu sunt demonstrate și argumentate;
- în cadrul ședinței de judecată învinuirea n-a prezentat nici o probă dobândită și administrată legal, care ar confirma acțiunile lui Boreț Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal;
- din partea lui Boreț Andrei nu a fost aplicată careva violență asupra colaboratorilor de poliție, în acțiunile lui a persistat opunerea de rezistență, care poate fi incriminată ca contravenție și nicidecum în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal;
- nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședințele de judecată nu au fost acumulate probe care ar indica prezența intenției directe de a-i aplica violență nepericuloasă pentru viață sau sănătate lui Crețu Eugeniu;
- nu este probat nici condiția obligatorie, adică săvârșirea acțiunilor indicate în scopul sistării activității lor de serviciu ori al schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violență sau altei persoane;
- din circumstanțele relatate de către Boreț Andrei și martori, reiese că Boreț Andrei n-a avut intenția și nici nu a aplicat în privința lui Crețu

Eugeniu violență nepericuloasă pentru viață sau sănătate, cum este indicat în sentință;

- instanța de judecată a pus la baza condamnării lui Boreț Andrei, doar o parte a declarațiilor date de martori. Consideră că instanța de judecată n-a apreciat din punct de vedere a veridicității și a coroborării a declarațiilor colaboratorilor de poliție și a părții vătămate care sunt contradictorii și trezesc dubii și care sunt infirmate de către inculpat și martorii audiați în instanța de judecată, Gladcenco Olga, Gladcenco Petru, Goloborodica Roman, Moisei Maria;

- probele examinate în ședința de judecată nu confirmă intenția lui Boreț Andrei la săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat, care prin prisma art. 17 Cod Penal este tipul de vinovăție care poate fi conceput la infracțiunea imputată;

- în acțiunile lui Boreț Andrei lipsește latura subiectivă, adică lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal. În speță lipsește corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței infracțiunii prevăzută de norma penală respectivă;

- sentința contestată nu îndeplinește cerințele de formă prevăzute de prevederile art. 394 Cod de procedură penală, astfel deși instanța de judecată era obligată să prezinte în sentința de condamnare probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, ea nu a dat nici o apreciere probelor administrate la dosar, inclusiv probele enunțate și nici nu a prezentat motivele pentru care ea nu le-a dat nici o apreciere, sau le-a respins;

- instanța de judecată neîntemeiat a admis acțiunea civilă.

- acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Crețu Eugeniu n-a fost confirmată prin probe veridice. Argumentele expuse în cerere nu justifică cuantumul sumei solicitate. În cadrul dezbaterilor judiciare, Boreț Andrei a informat instanța că părinții lui i-au recuperat lui Crețu Eugeniu prejudiciul. Suma de 1800 Euro a fost transmisă prin Glodea Anatolie tot colaboratorului de poliție, iar în procedura Procuraturii Căușeni se află în gestiune cauza penală privind învinuirea lui Crețu Eugeniu în baza art. 190 Cod Penal;

- consideră că contrar prevederilor art. 66 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța a respins neîntemeiat cererea apărării privind audierea în calitate de martor a lui Glodea Anatolie, care poate să confirme că lui Crețu Eugeniu i-a fost transmisă sumă de 1800 Euro;

4. Prin decizia Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, apelurile declarate de avocatul Cevdari Vladimir în

interesele inculpatului Boreț Andrei și de partea vătămată și civilă Crețu Eugeniu au fost respinse ca fiind nefondate, iar apelul declarat de procurorul în Procuratura r-lui. Căușeni, Agapie Lilia a fost admis, casată sentința parțial, inclusiv din oficiu în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Lui **Boreț Andrei** recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal i-a fost aplicată pedeapsă cu închisoare pe termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art. 385 alin. (4) Cod procedură penală pentru constatarea încălcărilor dreptului inculpatului în cursul urmăririi penale i-a fost se redusă, fiindu-i stabilită pedeapsă cu închisoare pe termen de 8 (opt) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 alin. (6) Cod Penal pedeapsa aplicată a fost suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 1 (un) an, **Boreț Andrei** fiind obligat ca în termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

În rest, sentința Judecătoriei Căușeni din 22 august 2018 a fost menținută.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel, a reținut că, deși inculpatul Boreț Andrei nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia este pe deplin dovedită prin probele prezentate de către partea acuzării, printre care declarațiile martorilor și documentele cercetate în ședința de judecată, și anume: declarațiile părții vătămate Crețu Eugeniu; declarațiile părții vătămate Ceban Constantin; declarațiile martorului Gladcenco Petru; declarațiile martorului Ivanova Tatiana; declarațiile martorului Gladcenco Olga; declarațiile martorului Ivanov Nicolai; declarațiile martorului Sandu Vasile; declarațiile martorului Onofreiciuc Igor; declarațiile martorului Moisei Maria; declarațiile martorului Goloborodico Roman; procesul-verbal nr. 360 al examinării medicale de constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 07.05.2017 din care rezultă că la data de 07.05.2017 ora 03:39, maiorul de poliție Crețu Eugeniu avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.00 mg/1 (f.d. 18-19, vol. I); procesul-verbal nr. 359 al examinării medicale de constatare faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 07.05.2017 din care rezultă că Boreț Andrei a refuzat examinarea medicală (f.d. 49-50, vol. I); raport de expertiză judiciară medico-legală nr. 088/D din 15.05.2017.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina lui Boreț Andrei încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 349 alin. 1¹) Cod Penal - *aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activităților de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane, precum și aceleași acțiuni aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.*

Cu referire la apelul declarat de procuror, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia soluționării chestiunilor prevăzute la art. 385 alin. (1), pct. 5)-8) Cod procedură penală de către prima instanță în coraport cu argumentele invocate de acuzatorul de stat în apelul declarat a reținut că Boreț Andrei a fost deferit justiției pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, individualizată prin *aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activităților de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane, precum și aceleași acțiuni împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.*

Sub aspectul individualizării pedepsei penale, instanța de judecată la această operațiune urmează să țină cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod Penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a constatat că infracțiunea incriminată inculpatului Boreț Andrei se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”, pentru care legea penală reglementează pedeapsa maximă de până la 3 ani închisoare, infracțiunea dată a fost comisă de inculpat fiind în stare de ebrietate alcoolică, circumstanță reținută ca fiind „agravantă” în sensul art. 77 alin. (1), lit. j) Cod Penal, careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, inculpatul anterior nu a fost judecat, nu este încadrat oficial în câmpul muncii.

Tot în contextul chestiunii privind individualizarea pedepsei penale, instanța de apel a reținut, că prima instanță a menționat despre faptul că la efectuarea expertizei medico-legale în privința lui Crețu Eugeniu, dispusă prin ordonanța de dispunere a efectuării expertizei medico - legale din 07 mai 2017 (f.d. 17), organul de urmărire penală nu a respectat prevederile art. 145 alin. (1) Cod procedură penală, adică nu a informat inculpatul despre numirea expertizei menționate, iar ca consecință inculpatul a fost privat de dreptul de a cunoaște obiectul expertizei judiciare și întrebările la care trebuie să dea răspunsuri expertul, de dreptul de a face observații cu privire la aceste întrebări și de a cere modificarea sau completarea lor, precum și dreptul de a cere numirea a câte un expert recomandat de fiecare dintre ele pentru a participa la efectuarea expertizei judiciare.

Instanța de apel a mai reținut că, prima instanță a statuat că încălcarea admisă echivalează cu încălcarea dreptului la apărare a inculpatului la un proces echitabil în sensul prevederilor art. 6 CEDO. În cazul dat, prima instanță a considerat necesar de a fi aplicate prevederile art. 385 alin. (4) Cod procedură penală, cu reducerea pedepsei, drept recompensă inculpatului pentru încălcarea admisă.

Din materialele cauzei penale, instanța de apel a constatat că organul de urmărire penală, la emiterea ordonanței de dispunere a efectuării expertizei medico-legale din 07 mai 2017 nu l-a notificat pe Boreț Andrei despre numirea efectuării expertizei, despre obiectul ei și întrebările la care expertul trebuie să dea răspunsuri și nu i-a lămurit dreptul de a face obiecții și cereri, cât și dreptul de a solicita numirea unui expert recomandat.

La fel, instanța de apel a mai constatat că după întocmirea raportului de expertiză nr. 088/D din 15 mai 2017 în privința lui Crețu Eugeniu. organul de urmărire penală nu a comunicat imediat, dar nu mai târziu de 3 zile raportului de expertiză cât și dreptul de a da explicații și face obiecții, dreptul de a pune expertului întrebări suplimentare și de a solicita efectuarea expertizei suplimentare sau contraexpertizei. La materialele cauzei penale lipsește notificarea și procesul-verbal ce ar consemna acțiunile respective.

Instanța de apel a respins argumentele acuzatorului de stat precum că, pe tot parcursul urmăririi penale inculpatul a beneficiat de serviciile apărătorului, atât garantat de stat cât și de serviciile unui apărător ales, care au făcut cunoștință cu materialele cauzei, având posibilitatea reală de a înainta cereri și demersuri, pe faptul invocat de instanță, ceea ce Boreț Andrei, cât și apărătorii săi, nu au făcut, întrucât asigurarea respectării dreptului inculpatului în conformitate cu art. art. 145 alin. (1), 151 alin. (7) Cod procedură penală este asigurat de către organul de urmărire penală,

care a și dispus efectuarea expertizei și nu poate fi imputat părții apărării, or. inculpatul nu a fost informat despre numirea expertizei menționate, ultimul fiind în imposibilitate de a-și exercita în mod corespunzător drepturile ce decurg din prevederile art. 145 alin. (1) Cod procedură penală.

Instanța de apel menționează, că încălcările admise față de dreptul inculpatului la un proces echitabil este imputabil organului de urmărire penală, motiv pentru care, a menținut soluția primei instanțe referitor la necesitatea aplicării prevederilor art. 385 alin. (4) Cod procedură penală, cu reducerea pedepsei, drept recompensă inculpatului pentru încălcarea admisă.

Totodată, instanța de apel a notat că prima instanță în conformitate cu art. 385 alin. (1), pct. 5)-8) Cod procedură penală urma să stabilească măsura de pedeapsa inculpatului, iar ulterior conform art. 385 alin. (4) Cod procedură penală, urma să examineze posibilitatea reducerii pedepsei drept compensare pentru încălcările în cursul de urmărire penală. Prima instanță nu a stabilit pedeapsa penală individualizată în conformitate cu art. 7, 61, 75 Cod Penal și nu a indicat cu cât se va reduce pedeapsa, drept compensarea pentru încălcările admise în cursul de urmărire penală.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Boreț Andrei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod Penal.

Reieșind din circumstanțele cazului, ținând cont de scopul pedepsei penale, care are scopul de restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, instanța de apel a considerat rezonabil de a aplica în privința lui Boreț Andrei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 385 alin. (4) Cod procedură penală, pentru constatarea încălcărilor dreptului inculpatului în cursul urmăririi penale, instanța de apel a considerat necesar de a-i reduce lui Boreț Andrei pedeapsa, drept recompensă pentru aceste încălcări, cu 2 luni, astfel, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare pe termen de 8 (opt) luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Cu referire la individualizarea pedepsei penale, sub aspectul executării acesteia, instanța de apel a reținut că prin cererea de apel declarată, acuzatorul de stat a pledat pentru aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia.

La soluționarea chestiunii referitor la posibilitatea aplicării instituției reglementată la art. 90 Cod Penal în privința lui Boreț Andrei, instanța de apel a notat că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod Penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Instanța de apel, stabilind și ținând cont de faptul că, inculpatul nu prezintă pericol social, dânsul anterior nu a fost judecat, a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă a dispus suspendarea condiționată a executării pedepse: pe un termen de probațiune de 1 (un) an, obligându-l ca în termenul stabilit să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și prin comportare exemplară și muncă cinstită să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de apel nu poate reține argumentele invocate de către acuzatorul de stat la formarea convingerii despre necesitatea dispunerii executării reale a pedepsei or, circumstanțele ce țin de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina a fost reținută în procesul individualizării pedepsei penale, ultimului fiindu-i aplicată cea mai aspră pedeapsa din cele reglementate la sancțiunea normei penale incriminată.

Instanța de apel nu a reținut argumentarea acuzatorului de stat precum că soluția privind aplicarea art. 90 Cod Penal ar putea încuraja și motiva pentru viitor comiterea infracțiunilor de acest gen de către alte persoane, inclusiv și de către Boreț Andrei, aceste afirmații nefiind susținute prin careva date obiective ce ar caracteriza personalitatea inculpatului, întrucât inculpatul anterior nu a fost atras la răspundere penală. Instanța de apel a considerat că stabilirea unei măsuri de pedeapsă sub formă de închisoare, cu executarea reală a pedepsei, pentru comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave nu ar urmări corectarea și resocializarea inculpatului, ci dimpotrivă va crea o repulsie față de societate și va cauza suferințe inechitabile inculpatului. În acest cadru, pedeapsa penală nu își va atinge scopul de corectare și reeducare, dar de generare a mobilurilor negative de ură.

Instanța de apel a stabilit în speță că dispunerea suspendării condiționată a executării pedepsei este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Cod Penal și care în esență oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o

severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Boreț Andrei și să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea dânsului la o pedeapsă privativă de libertate.

Cu referire la apelul declarat de partea vătămată și civilă Crețu Eugeniu, instanța de apel a menționat că circumstanța invocată de către partea vătămată precum că prima instanță nu a ținut cont de faptul că infracțiunea fost comisă în privința unui reprezentant al organului de drept care este chemat să mențină ordinea publică, să apere drepturile și libertățile cetățenilor garantate de Constituția Republicii Moldova nu impune o reevaluare a procesului de individualizare a pedepsei penale.

Cu referire la solicitarea părții vătămate Crețu Eugeniu privind stabilirea inculpatului Boreț Andrei a unei pedepse privative de libertate, Colegiul Penal, în contextul judecării apelului declarat de acuzatorul de stat, a stabilit că solicitarea părții acuzării privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia este nefondată și inechitabilă, instanța de apel statuând că dispunerea suspendării condiționată a executării pedepsei este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Cod Penal și care în esență oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Boreț Andrei și să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea dânsului la o pedeapsă privativă de libertate.

Instanța de apel apreciind argumentele părții vătămate Crețu Eugeniu prin care și-a manifestat dezacordul cu cuantumul sumei stabilite de către prima instanță, cu titlu de prejudiciu moral consideră că prima instanță a evaluat în mod corespunzător, prin echivalent bănesc, daunele morale cauzate părții vătămate.

Instanța de apel a stabilit că suma solicitată de partea vătămată Crețu Eugeniu în mărime de 100 000 lei, cu titlu de daune morale este excesiv de mare, prima instanță constatând faptul că părții vătămate i-au fost cauzate suferințe prin acțiunile manifestate de către inculpatul Boreț Andrei personalității sale, știrbirea imaginii ca colaborator al organelor afacerilor interne, prin acțiunile culpabile comise în loc public, respectiv, suma de 15 000 lei reprezintă o justă și echitabilă satisfacție a prejudiciului moral suferit de Crețu Eugeniu, în coraport cu suferințele la care a fost supus, dar și cu poziția socială și economică a inculpatului.

Instanța de apel a reținut că sarcina probării mărimii prejudiciului moral îi revine reclamantului și se apreciază pentru fiecare caz, în speță,

părții vătămate Crețu Eugeniu, i-au fost cauzate suferințe ca urmare a acțiunilor comise față de personalitatea lui, fiindu-i știrbită imaginea ca colaborator al organelor afacerilor interne, respectiv, suma acordată constituie o compensație justificată, or solicitarea reclamantului este vădit disproporționată în raport cu gravitatea violării constatate.

Cu referire la apelul declarat de avocatul Cevdari Vladimir în interesele inculpatului Boreț Andrei, instanța de apel apreciind probele administrate de acuzatorul de stat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora a constatat că vina inculpatului Boreț Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal a fost pe deplin confirmată prin probele administrate la dosar, inculpatul având intenția de a sista activitatea de serviciu a angajaților Inspectoratului de Poliție Căușeni, care se aflau în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu la menținerea ordinii și securității publice, i-a înjurat pe polițiști cu cuvinte necenzurate, după care intenționat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feții Șefului de Post, Ofițer Superior de Sector al Postului de Poliție Grigorievca, Eugeniu Crețu, cauzându-i astfel dureri fizice și vătămări corporale.

Poziția inculpatului Boreț Andrei privind nerecunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunii incriminate instanța de apel a apreciat ca libertate de mărturisire împotriva sa, principiu reglementat la art. 21 Cod procedură penală, dat fiind faptul că în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal.

Instanța de apel a respins poziția părții apărării precum că inculpatul Boreț Andrei nu a aplicat violență asupra colaboratorilor de poliție, în acțiunile lui a persistat opunerea de rezistență, care poate fi incriminată ca contravenție, prin probele administrate de către acuzatorul de stat s-a demonstrat că inculpatul Boreț Andrei, la intervenția polițiștilor, pentru a-i curma acțiunile ilegale, a urmărit scopul sistării activității de serviciu a angajaților Inspectoratului de Poliție Căușeni, care se aflau în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu la menținerea ordinii și securității publice, a înjurat pe polițiști cu cuvinte necenzurate, după care intenționat i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feții Șefului de Post, Ofițer Superior de Sector al Postului de Poliție Grigorievca, maior de poliție cauzându-i astfel dureri fizice și vătămări corporale.

Instanța de apel a reținut din probele administrate la materialele cauzei faptul că inculpatul Boreț Andrei se afla în stare de ebrietate, avea un comportament neadecvat și folosea cuvinte necenzurate, fiind iscat un conflict cu martorul Gladenco Petru, iar colaboratorii de poliție Crețu

Eugeniu și Ceban Constantin au intervenit pentru a curma acțiunile ilegale ale inculpatului.

Instanța de apel a respins argumentele părții apărării precum că inculpatul Boreț Andre: din întâmplare cu mâna stângă, neintenționat l-a zgâriat cu ceasul pe față pe Crețu Eugeniu, în cadrul cercetării judecătorești, prin probele administrate, și anume prin declarațiile martorilor care au fost prezenți la momentul desfășurării evenimentelor, au descris în mod detaliat comportamentul inculpatului și despre nesupunerea acestuia la cerințele legale ale colaboratorilor de poliție, iar ca urmare, în mod intenționat, i-a aplicat lui Crețu Eugeniu o lovitură în regiunea feței, după care inculpatul a fost reținut și transportat la Inspectoratul de Politie Căușeni.

Instanța de apel reține că, avocatul Cevdari Vladimir a invocat că raportul de expertiză medico-legală nr. 088/D din 15.05.2017, este lovită de nulitate, deoarece ea a fost emisă cu încălcarea prevederilor art. 145, 151 Cod de procedură penală, fiind încălcată ordinea procesuală de dispunere a expertizei judiciare, întrucât ofițerul de urmărire penală care a emis ordonanța de efectuare a expertizei judiciare nu l-a notificat pe Boreț Andrei despre numirea efectuării expertizei, despre obiectul ei și întrebările la care expertul trebuie să dea răspunsuri și nu i-a lămurit dreptul de a face obiecții și cereri, cât și dreptul de a solicita numirea unui expert recomandat. Contrar art. 151 alin. (7) Cod de procedură penală, inculpatului nu i s-a comunicat imediat, dar nu mai târziu de 3 zile raportul de expertiză cât și dreptul de a da explicații și face obiecții, dreptul de a pune expertului întrebări suplimentare și de a solicita efectuarea expertizei suplimentare sau contraexpertizei.

Instanța de apel a constatat că într-adevăr inculpatului Boreț Andrei i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, ca urmare a faptului că organul de urmărire penală nu a respectat prevederile art. 145 alin. (1) Cod procedură penală, adică nu a informat inculpatul despre numirea expertizei menționate, iar ca consecință inculpatul a fost privat de dreptul de a cunoaște obiectul expertizei judiciare și întrebările la care trebuie să dea răspunsuri expertul, dreptul de a face observații cu privire la aceste întrebări și de a cere modificarea sau completarea lor, precum și dreptul de a cere numirea a câte un expert recomandat de fiecare dintre ele pentru a participa la efectuarea expertizei judiciare.

Pentru încălcările admise de către organul de urmărire penală, instanța de apel a dispus în conformitate cu art. 385 alin. (4) Cod procedură penală, reducerea pedepsei, drept recompensă inculpatului pentru încălcarea admisă.

Instanța de apel a determinat că natura încălcărilor admise de către organul de urmărire penală constituie temei de aplicare a prevederilor art. 385 alin. (4) Cod procedură penală, respectiv, nu poate duce la nulitatea absolută a probei, în conformitate cu alin. (2) art. 251 Cod procedură penală, încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sânt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural, totodată, încălcările stabilite nu se subscriu la prevederile art. 94 Cod procedură penală, care reglementează datele neadmise ca probe.

Instanța de apel a stabilit că procedura în cauză, în ansamblul ei, de numire a expertizei nu a fost una ilegală și nu a fost contrară normelor procesual-penale. Prin ordonanța de dispunere a efectuării expertizei medico-legale din 07 mai 2017 s-a dispus efectuarea expertizei medico-legale de către medicul legist al SML Ștefan-Vodă, Sergiu Ciocoi. Expertiza în cauză a fost efectuată de către expertul judiciar medico-legal, Sergiu Ciocoi, ultimul fiind informat despre drepturile și obligațiile expertului prevăzute de art. 88 Cod procedură penală, art. 154 Cod procedură civilă, art. 390 Cod Contravențional, inclusiv ar. 51 și art. 52 din Legea nr. 68 din 14.04.2016 și preîntâmpinat despre răspunderea pentru prezentarea cu bună știință a concluziei false și divulgarea datelor urmăririi penale conform art. 312 și 315 Cod Penal.

Instanța de apel apreciind relevanța probei - raportul de expertiză medico-legală nr. 088/D din 15.05.2017 a dedus că această probă nu este decisivă pentru stabilirea vinovăției inculpatului.

Instanța de apel a notat că inculpatului Boreț Andrei i s-a incriminat comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, individualizată prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activităților de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane, precum și aceleași acțiuni aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

Instanța de apel a notat că latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă fie în aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie în aplicarea unei asemenea violențe asupra persoanei care își

îndeplinește datoria obștească sau rudelor ei apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale. Aplicarea de către inculpatul Boreț Andrei a violenței nepericuloasă pentru viață sau sănătate față de partea vătămată Crețu Eugeniu a fost demonstrată și constatată atât prin declarațiile părții vătămate, dar și prin declarațiile martorilor Gladcenco Petru, Gladcenco Olga, Ivanov Nicolai, Sandu Vasile, Ivanova Tatiana care au comunicat instanței de judecată că inculpatul Boreț Andrei a aplicat părții vătămate Crețu Eugeniu o lovitură în regiunea feței.

Instanța de apel a respins poziția apărării privind declararea nulității absolute a probei raportul de expertiză medico-legală nr. 088/D din 15.05.2017, pentru încălcările admise dreptului inculpatului în cursul urmăririi penale în conformitate cu art. 385 alin. (4) Cod procedură penală, inculpatul Boreț Andrei a beneficiat de reducerea pedepsei.

În ceea ce privește argumentele părții apărării precum că părinții inculpatului Boreț Andrei i-au recuperat părții vătămate Crețu Eugeniu a prejudiciului cauzat, suma de 1800 Euro a fost transmisă prin Glodea Anatolie, în procedura Procuraturii Căușeni se află în gestiune cauza penală privind învinuirea lui Crețu Eugeniu în baza art. 190 Cod Penal, instanța de apel a apreciat că aceste fapte nu pot fi apreciate ca recuperare a prejudiciului moral și că acțiunea civilă urmează a fi respinsă.

Instanța de apel nu a apreciat că soluția primei instanțe de a respinge audierea în calitate de martor a lui Glodea Anatolie ar afecta dreptul la apărare a inculpatului, reieșind din faptul că aceste acțiuni invocate de către partea apărării nu echivalează cu restituirea prejudiciului cauzat prin infracțiune. Prima instanță a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate Crețu Eugeniu a sumei de 15 000 lei, cu titlul de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, iar în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, partea vătămată a confirmat faptul că prejudiciul nu i-a fost recuperat.

Instanța de apel a reținut că din actul de acuzație întocmit în privința inculpatului Boreț Andrei, nu au fost stabilite și incriminate inculpatului care au fost acțiunile concrete întreprinse de către ultimul și manifestate față de partea vătămată Ceban Constantin prin care acestuia i s-a cauzat un prejudiciu.

Partea vătămată Ceban Constantin nu a formulat careva obiecții referitor la faptul că acuzatorul de stat nu a stabilit acțiunile concrete întreprinse de către inculpatul Boreț Andrei față de el, în contextul în care în cererea din 07 mai 2017 a indicat că fiind la menținerea ordinii și securității publice în s. Grigorievca, r-nul. Căușeni, a fost înjurat și îmbrâncit de către

Boreț Andrei, iar aceste circumstanțe nu pot servi la pronunțarea unei sentințe de achitare în privința lui Boreț Andrei.

Instanța de apel a respins solicitarea expusă în cererea de apel referitor la achitarea inculpatului Boreț Andrei învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, în urma aprecierii în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod procedură penală, ansamblul de probe administrate la dosar.

Instanța de apel a stabilit în acțiunile inculpatului Boreț Andrei elementele constitutive ale infracțiunii de prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod Penal, individualizată prin aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activităților de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența sau al altei persoane, precum și aceleași acțiuni aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor apropiate în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

5. Decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cevdari Vladimir în interesele inculpatului, prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, și dispunerea achitării lui Boreț Andrei și respingerea acțiunii civile.

5.1 În motivare recurentul a indicat că:

- potrivit art.427 alin.(1) pct.(6 ,8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise, când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și când nu sunt întrunite elementele infracțiuni;

- instanța de apel la adoptarea deciziei contestate, nu a apreciat obiectiv probele dosarului penal;

- la judecarea cauzei, instanța de apel a admis erori grave de drept, încălcând normele de drept invocate;

- consideră că în cadrul ședințelor de judecată învinuirea n-a prezentat nici o probă dobândită și administrată legal, care ar confirma acțiunile lui Boreț Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1/1) Cod penal;

- a mai invocat că probele examinate confirmă faptul că Boreț Andrei nu a aplicat acte de violență asupra colaboratorilor de poliție, iar în acțiunile lui a persistat opunerea de rezistență, care poate fi incriminată ca contravenție și nici de cum în baza art. 349 alin.(1/1) Cod penal;

- în cadrul dezbaterilor judiciare Boreț Andrei a declarat că după ce a discutat cu Gladcenco Piotr de el s-a apropiat o persoană în uniformă de polițist care a început să-i înainteze pretenții, dar însăși esența învinuirii n-a înțeles, deoarece aceasta vorbea în limba de stat pe care nu o posedă. Totodată a indicat propria versiune identică cu cea indicată în cererea de a apel cu referire la nevinovăția lui Boreț Andrei;

- nici în cadrul urmăririi penale, nici în ședințele de judecată, nu au fost acumulate probe care ar indica prezența intenției directe de a-i aplica violență nepericuloasă pentru viață sau sănătate lui Crețu Eugeniu;

- consideră, că nu este probată nici condiția obligatorie, adică săvârșirea acțiunilor indicate în scopul sistării activității lor de serviciu ori al schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violență, sau altei persoane;

- din circumstanțele relatate de către Boreț Andrei și martorii nominalizați, reiese că Boreț Andrei n-a avut intenția și nici nu a aplicat în pivnița lui Crețu Eugeniu violență nepericuloasă pentru viață sau sănătate cum este indicat în sentință;

- instanța de judecată a pus la baza condamnării lui Boreț Andrei, doar o parte a declarațiilor date de martori;

- consideră că instanța de judecată n-a apreciat din punct de vedere a veridicității și a coroborării a declarațiilor colaboratorilor de poliție și a părții vătămate care sunt contradictorii și trezesc dubii și care sunt infirmate de către inculpat și martorii audiați în instanța de judecată, Gladcenco Olga, Gladcenco Piotr, Goloborodica Roman, Moisei Maria;

- raportând circumstanțele stabilite la prevederile art.8 coroborat cu art.389 Cod de procedură penală probele examinate în ședința de judecată consideră că nu confirmă intenția lui Boreț Andrei la săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat care prin prisma art.17 Cod penal, este tipul de vinovăție care poate fi conceput la infracțiunea imputată;

- în acțiunile lui Boreț Andrei lipsește latura subiectivă, adică lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1/1) Cod penal;

- în speță lipsește corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței infracțiunii prevăzută de norma penală respectivă;

- instanța de apel fără a verifica sub toate aspectele circumstanțele de fapt în coroborare cu probele administrate în cauză și ignorând prevederile art.8 și 389 Cod de procedură penală și Hotărârii Curții Supreme de Justiție nr.5 din 19/06/2006, a dat o apreciere greșită și unilaterală, privind condamnarea lui Boreț Andrei.

6. Pe marginea recursului declarat, partea vătămată Crețu Eugeniu a depus referință prin care solicită a fi respins ca fiind nefondat, indicând că instanța corect a calificat acțiunile violente ale cet. Boreț Andrei, ca o infracțiune prevăzută de codul penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat.

În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar declarat de avocatul Cevdari Vladimir este fondat pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) și Cod de procedură penală, care prevede următoarele temeiuri - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii (pct. 5.1. din decizie).

Însă, în recursul respectiv sunt expus aceleași argumente pe care lea invocat și în cererea de apel, redând propria apreciere a circumstanțelor cauzei.

Astfel, de menționat este faptul că, instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar al apărării, (pct. 5.1. din decizie), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a deciziei contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4.1 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate declarațiile martorilor Gladenco Petru,

Gladenco Olga, Ivanov Nicolai, Sandu Vasile, Ivanova Tatiana, concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 088/D din 15.05.2017, că la cet. Crețu Eugeniu, s-au constatat excoriații a feții, plagă contuză superficială a nării drepte, revărsări sangvine în mucoasa buzei superioare, care au fost produse în rezultatul acțiunilor traumatice a unui corp dur, contondent, posibil în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță și se califică ca *vătămare corporală neînsemnată*, procesul-verbal nr. 360 al examinării medicale de constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 07.05.2017 din care rezultă că la data de 07.05.2017 ora 03:39, maiorul de poliție Crețu Eugeniu avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0.00 mg/l, procesul-verbal nr. 359 al examinării medicale de constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 07.05.2017 din care rezultă că Boreț Andrei a refuzat examinarea medicală, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând motivele pentru care au respins dovezile și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, ca aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu în interesul celui care aplică violența, deci instanța de apel încadrând juridic corect fapta săvârșită.

Totodată, soluția de calificare a acțiunilor inculpatului, coroborează și cu jurisprudența națională, potrivit căreia, drept violență nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei se consideră vătămarile neînsemnate (care nu au generat o dereglare a sănătății mai mult de 6 zile, nici pierderea capacității de muncă, ce rezultă din pct.74 din Regulamentul de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.99 din 27.06.2003, modificat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.654 din 16.08.2011) sau aplicarea intenționată de lovituri ori săvârșirea altor acțiuni violente care au cauzat o durere fizică, dacă aceste acțiuni nu au creat pericol pentru viața și sănătatea victimei. Pentru calificarea acțiunilor, este esențial ca, violența nepericuloasă pentru viața sau sănătatea persoanei să aibă destinația de facilitare a săvârșirii infracțiunii (Hotărârea Plenului CSJ a RM din 28.06.2004, nr.23 - Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, pct.5.).

Or, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între

semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală, iar calificativele „aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu în interesul celui care aplică violența”, regăsite în speța de pe rol, corespund semnelor componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală (art. 349 alin. (11) Cod penal), dar nu a normei contravenționale (art. 336, 353 alin. (2) Cod contravențional).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Articolul 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

Având ca reper circumstanțele expuse, referitor la temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința atacată.

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală invocat de avocat în recursul său, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei,

însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Deși se invocă că inculpatul Boreț Andrei nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiată a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acestuia precum s-a solicitat în cererea de apel, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în cele imputate.

Necătând la faptul că inculpatul vina nu a recunoscut, instanțele de fond au constatat că vinovăția acestuia pe deplin a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate care au fost întru totul confirmate prin declarațiile martorilor, care au fost audiați în conformitate cu prevederile legale și avertizați asupra răspunderii ce o poartă conform art. 312 Cod penal și materialele cauzei care au fost cercetate atât în instanța de fond cât și în cea de apel.

Instanța de recurs ordinar menționează, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii incriminate nu poate servi ca temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia, iar cele invocate de recurent sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Or, criticile formulate de recurent prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, recursul fiind o copie a apelului, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea deciziei recurate.

Astfel, Colegiul nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererea de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel.

Din considerentele enunțate, pornind de la corectitudinea și plenitudinea constatărilor realizate de către instanțele de fond privind vinovăția lui Boreț Andrei, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia, luând în considerare motivarea amplă a deciziei instanței de apel în partea chestiunilor care au fost invocate în recursul ordinar, apreciind că temeiurile

pentru recurs, invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri care, examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal conchide că recursul ordinar înaintat de către avocatul Cevdari Vladimir, în numele inculpatului în cauză urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Cevdari Vladimir, în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui *Boreț Andrei xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 30 iunie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda